

मस्त्रियार्थं ममपरलोकहितार्थं ॥ ३५ ॥ तदेवदर्शयति ॥ नचेत्यादि ॥ छन्नया गूढकूराभिप्रायया ॥ चलितोस्मि भ्रंशितोस्मि त्वदभिवेकमनोरथात् ॥ भस्माग्निकल्पया भस्म
 च्छन्नाग्नितुल्यया ॥ ३६ ॥ वंचना सामान्येनप्रतिश्रुतवरयोर्भरताभिषेकत्वद्विवासनरूपविशेषपर्यवसायित्वरूपा यामेलब्धा यतोऽनया वृत्तसादिन्याकुलोचितचारित्रनाशि
 न्याऽभिप्रचोदितोस्मि एवमितिशेषः ॥ अतोयावंचना मया लब्धा तांनिस्तर्तुमिच्छसीतियावत् ॥ ३७ ॥ एतदाश्चर्यतमंन अपानृतकथं अपगतानृतवचनं एतच्चनाश्चर्यं
 यतो ज्येष्ठोगुणैर्वयसाचसुतोसि ॥ ३८ ॥ आर्तस्यपितुर्भाषितंश्रुत्वा ॥ एकाहदर्शनेनापीत्युक्तंरूपं दीनः कैकेय्याअद्यगच्छेतिनियोगस्यावश्यानुष्ठेयत्वप्रतिज्ञानात्तावन्मात्रपि
 दुष्करंक्रियतेपुत्रसर्वथाराघवप्रिय ॥ त्वयाहिमस्त्रियार्थंतुवनमेवमुपाश्रितं ॥ ३५ ॥ नचैतन्मेप्रियंपुत्रशपेसत्येनराघव ॥ छन्नया
 चलितस्त्वस्मिस्त्रियाभस्माग्निकल्पया ॥ ३६ ॥ वंचनायातुल्ययामेतांत्वंनिस्तर्तुमिच्छसि ॥ अनयावृत्तसादिन्याकैकेय्याभिप्रचोदि
 तः ॥ ३७ ॥ नचैतदाश्चर्यतमंयत्त्वंज्येष्ठःसुतोमम ॥ अपानृतकथंपुत्रपितरंकर्तुमिच्छसि ॥ ३८ ॥ अथरामस्तदाश्रुत्वापितुरार्तस्यभा
 षितं ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रादीनोवचनमब्रवीत् ॥ ३९ ॥ प्राप्स्यामियानद्यगुणाक्रोमेश्वस्तान्प्रदास्यति ॥ अपक्रमणमेवातःसर्वकामै
 रहंवृणे ॥ ४० ॥ इयंसराट्रासजनाधनधान्यसमाकुला ॥ मयाविस्तृष्टावसुधाभरतायप्रदीयतां ॥ ४१ ॥ वनवासकृताबुद्धिर्नचमेघच
 लिप्यति ॥ यस्तुयुद्धेवरोदत्तःकैकेय्यैवरदत्वया ॥ ४२ ॥ दीयतांनिखिलेनैवसत्यस्त्वंभवपार्थिव ॥ अहंनिदेशंभवतोयथोक्तमनुपाल
 यन् ॥ ४३ ॥ चतुर्दशसमावत्स्येवनेवनचरैःसह ॥ माविमर्शोविसुमतीभरतायप्रदीयतां ॥ ४४ ॥ तृमनोरथपूरणाशक्त्याप्राप्तशोकइव ॥ ३९ ॥
 तर्पितःसर्वकामैरित्यस्योत्तरमाह ॥ प्राप्स्यामीति ॥ गुणान्मिष्टान्नादीन् अतःसर्वकामैः सर्वकामप्रतिनिधित्वेनापक्रमणं इतो गमनमेववृणेइत्यर्थः ॥ यद्वाऽद्यप्रयाणेसती
 मानूगुणान्प्रतिज्ञापालनजधर्मरूपान्प्राप्स्यामि श्वोगमनेकस्तान्दास्यति प्रत्युताधर्मएव अतःसर्वकामैरित्यादिप्राग्वदेव ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अद्य वनवासकृता तदर्थबुद्धिर्नचलि
 प्यति ॥ अतो गमनानुज्ञामेवकुर्वित्याशयः अतिदानशूरस्य भवतोऽनुचितमप्येतदित्याह ॥ यइति ॥ निखिलेनअद्यैवमद्यस्थापनात् निदेशं शासनं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वनचरै
 स्तपस्विभिः माविमर्शः भरतायराज्यदानेमास्तुसंदेहः ॥ सर्वथातस्मैवसुमतीदीयतां ॥ ४४ ॥